

✦ ✦ ✦ ✦ ✦

3 MITURI toxice despre prosperitate financiară

✦ ✦ ✦ ✦ ✦

De *Mirela Șerban*

3 MITURI toxice despre prosperitate financiară

„Deși câștig din ce în ce mai bine, totuși nu reușesc să avansez.”

„Pierd banii printre degete.”

„Învață-mă de unde să încep pentru a deveni sănătos financiar”

Adesea, primesc un astfel de mesaj, poate nu exact cu aceste cuvinte, dar ideea este exactă. Răspunsul studiat ani de zile în această direcție este că atunci când începem să lucrăm la prosperitatea noastră financiară este nevoie să începem întotdeauna cu **o detoxifiere** a convingerilor noastre limitative despre bani și darurile din această lume.

Ideea este așa. Chiar dacă începem să construim, și ceea ce construim se află pe „nisipuri mișcătoare”, este clar că nu va dura. Cel mai adesea, observ acest lucru la oameni care au făcut bani, uneori mulți bani și au ajuns la destinație, dar sunt încă încurcați în mituri toxice.

Scopul detoxificării este de a reduce povara și trebuie să recunoaștem că, dacă mentalitatea noastră este toxică, vom sabota ceea ce vrem să ne dăruim și chiar să eliberăm prin noi altor oameni.

Tocmai de aceea m-am aplecat asupra acestui subiect și am desprins cele mai frecvente 3 mituri toxice sabotoare.

Rezolvarea lor va conduce la un nouă definire a relației cu banii și la deblocarea resurselor disponibile.

Mitul 1

NU ESTE DESTUL PENTRU TOȚI

Și adesea ne gândim că unii vor rămâne pe dinafară și, de aici, **frica**. Orice, dar să nu fim noi.

Încă din copilărie, prin joc, am simțit asta. Era un joc cu scăunele și mereu erau mai puține cu unu și, astfel, unul dintre noi rămânea fără scaun și era poftit afară din joc. Acum...când de mici am fost învățați să ne luptăm pentru spătarul unui scaun, pe măsură ce am crescut, am devenit și mai atenți cu astfel de lucruri. Cum altfel?

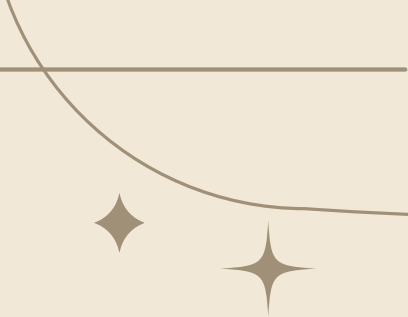
Acum se pare că și oamenii de știință au făcut calculele lor și au venit cu concluzii care întăresc mitul că nu este destul. Noi oamenii consumăm mai mult decât pământul are capacitate să se regenereze.

Există o **lege a gestației și a incubației** atât în legile pământului, cât și în viață.

O plantă are nevoie de o perioadă să răsară și apoi să crească, un copil vine pe lume la 9 luni.

Știm că terenurile au nevoie de odihnă și le forțăm să producă mai mult și mai repede, știm că o găină are nevoie de un timp pentru a face un ou și așa cum face cu aceste lucruri, tot așa facem și cu banii noștri.

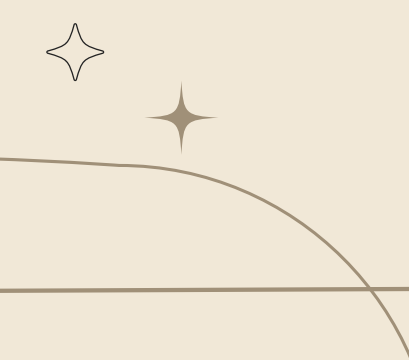

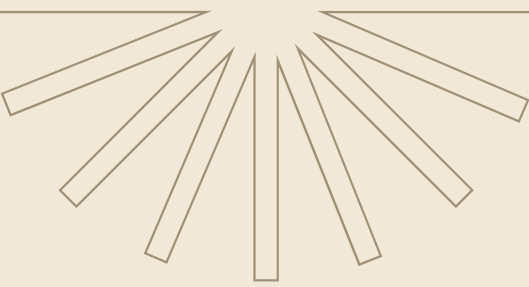
Vrem totul mult și repede tocmai pentru că nu este destul pentru toți. La mine în casă, încă din copilărie s-a auzit vocea sistemului: să nu rămânem fără sau nu știm când avem nevoie și nu mai găsim și, astfel, mereu aveam un coș săptămânal pe mâncare de 200 euro din care jumătate ajungea la coșul de gunoi.

Păi da, dacă credem că avem două burți și mâncăm cu două guri când noi avem una, e clar ... nu este destul pentru toți. Asta facem și cu banii noștri: supraviețuim. Supraviețuim de la o lună la alta, și momentul în care vom conștientiza că este suficient pentru toți și învăța să trăim în limita veniturilor noastre care nu sunt toxice, vom avea destul pentru toți.

Înțelegerea și explorarea relației cu banii și cu frigiderul nostru interior setat pe modul supraviețuire ne va conduce la detoxifiere și la setarea unor obiceiuri sănătoase fără frica că rămânem fără scăunel.

Odată ce definim această **deficiență**, energia banilor, ceea ce gândim despre bani, ceea ce facem cu banii, ceea ce spunem despre bani se aliniază unui nivel de a nu pierde în fața altora sau a reuși împreună cu alții. De a mânca singur și mult sau împreună cu prietenii, atât cât este necesar și sănătos. De a goli periodic sertarul cu produse expirate sau de a oferi acele produse celor care au mai multă nevoie decât noi.

Nu avem **destule vanzari**, nu avem **suficienti clienti**, nu stiu multi despre noi, nu avem **bani suficieni** sa ne dezvoltam, nu avem **profit**, nu gasim **angajati calificați**, nu avem **produse bune**.

Mereu identificam **problema** între punctul în care suntem și cel unde ne dorim să fim și parcă ne întărim și mai mult faptul că nu există suficient pentru toți.

Este o alegere să cumperi sau să prețuiești.

Înțelegerea acestui mit îți dă putere. Faptul că noi credem că nu este suficient ne conduce constructiv la a căuta soluții alternative:

- 1. Devenim mai eficienți cu resursele noastre și ne specializăm;**
- 2. Învățăm să separăm problema de simptom acolo unde se află blocajul;**
- 3. Clarificăm posibilitățile și cât ne costă de fapt acest mit cu adevărat.**

Mitul 2

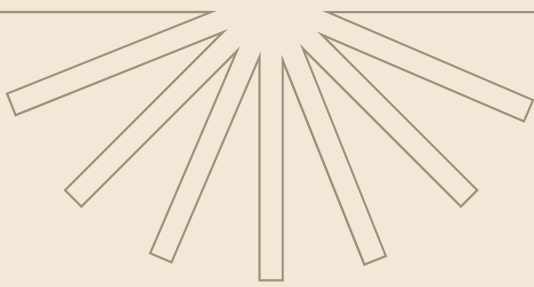
MAI MULT E MAI BINE

Eram la un restaurant de la malul mării. Masa rezervată era undeva la o ușă și voiam mai mult, adică să fiu în mijloc. Restaurantul extrem de aglomerat, dar ospătarul drăguț a făcut o magie și mi-a dat masa dorită. Am luat prânzul și, pe la jumătatea prânzului, am realizat că era o masă și mai bună și aproape toată bucuria mea a fost spulberată de gândul „Oare de ce nu am cerut masa cealaltă?”

Nu a fost nevoie să-mi exprim verbal nemulțumirea că cei care mă cunosc și cu care serveam masa mi-au spus: „Nu vrei să ne bucurăm de ce avem și să nu ne mai uităm mereu după mai mult?”

Energia mea s-a schimbat, recunosc, încă durea și, sincer, a durut până ce am achitat și am plătit repede pentru a nu mă mai gândi la neajunsul meu.

Dacă mă întrebi ce am mâncat, nu îmi amintesc, dar îți pot spune unde era masa dorită și nu despre bucuria petrecută acolo cu prietenii la o masă extraordinară.

Și dacă în primul mit am vorbit despre temerea că nu este destul, în acest mit vorbim despre faptul că noi chiar credem că mai mult e mai bine. Realitatea este că nici unul nu va aduce valoare vieții noastre.

În realitate, goana după mai mult ne îndepărtează de experiența lucrurilor pe care le avem. De aceea, niciodată nu avem cu ce să ne îmbrăcăm chiar dacă dulapul nostru aproape nu se mai închide.

Mâncăm mult și repede și, oricum ar fi, mereu credem că cel de lângă noi mănâncă mai bun. Vacanțele vecinilor mereu sunt mai reușite decât ale noastre. Asta se întâmplă și la slujbă, dar și în afacerile noastre. O casă mai mare, o mașină mai nouă, două mașini și lista poate continua.

În relația noastră cu banii, goana după mai mult ne distrage atenția de la ceea ce avem acum, în momentul prezent, și de la a trăi o viață în plinătate. Am studiat și tot timpul va exista un mai mult următor. Și știi ce? Chiar cred este că asta te poate duce, de fapt, la o goană fără sfârșit și nu la abundență. Abundența nu vine doar din cantitate, ci mai ales din calitatea lucrurilor făcute, simțite și trăite cu bucurie și sens.

Trăim zilnic în dependența lui mai mult. Este un drog ce îl administrăm zilnic fără de care nu ne dăm jos din pat. Facem milion după milion și apoi credem că este nevoie de și mai mult.

Astfel, pare că nu vom ajunge niciodată la destinație pentru că nici nu știm cum arată, de fapt, destinația noastră, ci doar vom fi în cursă continuă după un alt loc la masă. Iar această cursă ne stoarce de energie și nu ne mai lasă spațiu pentru adâncime, pentru lucrurile cu adevărat importante în viață.

Atât de mulți oameni care dobândesc mai mult mă întrebă așa și acum ce urmează, asta-i tot. Depinde de fiecare zic, cum arată tot-ul și mult-ul. Trăim vremuri în care mai mult pentru teritorii, putere și bani ne fac să ne întoarcem la nivelurile primare de conștientizare și să ne dorim scopurile cu orice preț.

Oare chiar avem nevoie de toată această chemare a consumului? Copii noștri chiar au nevoie de 5 păpuși blonde sau brunete sau le dăm de fapt mai multe lucruri decât pot prețui?

Mitul 3 MĂCAR EI SĂ AIBĂ

„Eu nu am avut. Măcar ei să aibă.” Un mit pe care-l întâlnesc extrem de des în mediul de afaceri, dar și în educația copiilor.

Eu nu am avut păpuși, pentru că nu am avut. Când s-a născut copilul meu, am zis că îi voi cumpăra toate păpușile pe care eu mi le-am dorit, măcar ea să le aibă și așa am făcut. Culmea! Nu s-a jucat cu ele. Ea s-a jucat cu mașini, cârlige de rufe și dopuri de sticlă.

Am înțeles că nu am avut păpuși pentru că nu au ajuns la toată lumea. Așa motivau ai mei mai mereu când întrebam de ce eu nu am. Motivul pare suficient de puternic să cumpăr acum tot ceea ce eu nu am avut? Observ adesea bucuria tăticilor care abia așteaptă să crească puțin băiatul să-l plimbe într-o mașină mare cu telecomandă. Tatăl este extrem de fericit, dar practic copilul nu înțelege nimic. El abia se ține în scăunel și ar preferă să se joace puțin în nisip.

În spatele mitului „măcar ei să aibă”, se ascund lipsurile noastre toxice și ceea ce noi nu am reușit să primim, credem că-l putem primi astfel. Cred că există un unghi mort prin care, într-o formă sau alta, fiecare dintre noi trecem pe acolo, dar depinde de noi câtă putere decidem să îi dăm.

Acceptăm că există un unghi mort sau ne punem focusul acolo? Adesea am observat că atunci când ne ducem atenția, acolo apare durerea și ne simțim neapreciați.

Energia scade, banii s-au dus, iar resemnarea că „nici de data asta, nu ți-a ieșit” ne face să ne pedepsim aspru și ne abandonăm orice altă posibilitate de a aduce armonie în relațiile noastre și bunăstare în relația cu banii.

Credem că relația constă în cadourile oferite care pot umple lipsa timpului sau a energiei noastre. Am fost pe acolo și cred că acest mit toxic ne limitează potențialul uman și ne transformă definitiv relația noastră cu banii.

Este nevoie să lăsăm în urmă acele idei că ceea ce noi nu am avut trebuie să dobândim măcar pentru ei. Condițiile și circumstanțele s-au schimbat, tocmai de aceea este nevoie să înțelegem asta fără a mai arunca bani în relații nedorite. Nu cred că este cineva care își dorește în mod intenționat să lase o astfel de moștenire și, tocmai de aceea, apar mituri legate de lipsuri, despre mai mult, ignorând adevăratele nevoi ale unei vieți prospere.

Banii nu fac decât să accentueze modelul circuitului banilor prezent în mintea noastră. Dacă modelul presupune cheltuirea a tot ce avem, mai mult ca sigur că, dacă am avea mai mulți bani, am cheltui și mai mult.